

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19Ek/659/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123258030
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123258030.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XX, XXX XX D., proti povinnej: E. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. G. H. XXX, XXX XX F. G. H., o vymoženie 13.649,-Eur s príslušenstvom, vedenej u súdnej exekútorke: JUDr. Petra Hadina, exekútorský úrad so sídlom Poľná 42, 940 02 Nové Zámky, pod sp. zn. 334EX 785/23, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/659/2023 zo dňa 22. 01. 2024, takto

rozhodol:

Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/659/2023 zo dňa 22. 01. 2024 v celom rozsahu m e n í tak, že:

I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Povinnej sa voči oprávnenému nárok na náhradu trov konania o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie n e p r i z n á v a.

III. Oprávnený je p o v i n n ý nahradiť súdnej exekútorke trovy exekúcie vo výške 36,-Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia k rukám súdnej exekútorke.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 07. 03. 2023 domáhal od povinnej vymoženiu pohľadávky vo výške 13.649,-Eur s príslušenstvom, a to na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 12C/216/2014 zo dňa 27. 02. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. 02. 2018 a vykonateľnosť dňa 24. 02. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/251/2017 zo dňa 07. 02. 2018.

2. Poverením zo dňa 05. 10. 2023 súd poveril vykonaním exekúcie súdnu exekútorke I. C. J., ktorá vedie exekúciu pod sp. zn. 334EX 785/23.

3. Súdna exekútorke dňa 14. 11. 2023 predložila súdu návrh povinnej na zastavenie zo dňa 20. 10. 2023, o ktorom vyššia súdna úradníčka rozhodla uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/659/2023 zo dňa 22. 01. 2024 tak, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietla podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný včas, avšak nie je dôvodný. Poukázala na to, že oprávnený sa domáhal vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bola žalovaná (povinná v danom exekučnom konaní) povinná zaplatiť žalobcovi sumu 13.649,00,-Eur s 9,5%-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.879,-Eur od 10. 09. 2011 do zaplatenia, s 9,5%-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 11.770,-Eur od 09. 10. 2011 do zaplatenia. Exekučný titul predložený oprávneným bol opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, podľa ktorej sa exekučný titul stal právoplatným dňa 21. 02. 2018 a vykonateľným

dňa 24. 02. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/251/2017zo dňa 07. 02. 2018. Skutočnosť, že povinná bola uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 28OdK/146/2021 zo dňa 21. 07. 2021, zverejnené v Obchodnom vestníku č. 143/2021 dňa 27. 07. 2021 oddĺžená, nemá žiadny vplyv na pohľadávku vymáhanú v predmetnom exekučnom konaní. Vzhľadom na funkciu týchto pohľadávok zákon zachováva ich vymáhateľnosť v celom rozsahu počas oddĺžovacieho konania a aj po jeho skončení. Pohľadávka je v plnom rozsahu vymáhateľná počas konkurzu a aj po zrušení konkurzu a rovnako aj počas konania o určenie splátkového kalendára ako aj po jeho skončení. (komentár k zákonu o konkurze a reštrukturalizácii, Doc. JUDr. Milan Ďurica, PhD., 4. vydanie, 2021, nakladateľstvo C. H. Beck,). Exekučný súd mal v prejednávanej veci ďalej preukázané, že sa zároveň v danom prípade nejedná o spotrebiteľský spor, a preto je potrebné poukázať na ustanovenie § 166c ods. 1 písm. a) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“), v zmysle ktorého sa za nedotknutú pohľadávku považuje pohľadávka veriteľa, ktorý je fyzickou osobou za predpokladu, že pohľadávka nebola v konkurze prihlásená z dôvodu, že veriteľ o skutočnosti, že bol na majetok dlžníka vyhlásený konkurz, nebol zo strany ustanoveného správcu písomne upovedomený. Súd v tejto súvislosti výzvou zo dňa 22. 05. 2023 a výzvou - urgenciou č. I. zo dňa 03. 07. 2023 vyzval správcu JUDr. Luciu Kolníkovú, so sídlom kancelárie Géňa 56, 934 05 Levice, zn. správcu 1959, ktorý bol Okresným súdom Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 28OdK/146/2021 ustanovený za správcu o vyjadrenie, či v rámci konkurzného konania bol oprávnený v zmysle § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR písomne upovedomený, že bol uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 28OdK/146/2021 zo dňa 21. 07. 2021, vyhlásený konkurz na majetok povinného. Dňa 20. 07. 2023 bolo súdu doručené vyjadrenie správcu, z obsahu ktorého súd zistil, že i keď bol oprávnený uvedený v zozname veriteľov, tak mu nebolo zaslané upovedomenie o vyhlásení konkurzu, a teda oprávnený o vyhlásenom konkurze nebol písomne upovedomený. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že pohľadávka oprávneného je pohľadávkou nedotknutou v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR a jej uspokojenia sa oprávnený môže domáhať núteným výkonom v rámci exekučného konania. Zákaz vedenia exekučného konania v zmysle § 167f ods. 1 a 2 ZoKR nemožno považovať za absolútny. Systematickým výkladom aj v spojitosti s § 167e zákona o konkurze a reštrukturalizácii možno dospieť k záveru, že vyhlásenie konkurzu je dôvodom pre zastavenie exekúcie iba v tých exekučných konaniach, v ktorých sa vymáha pohľadávka, ktorá sa môže uspokojiť len v konkurze (§ 166a) alebo sa v dôsledku vyhlásenia konkurzu stáva nevymáhateľnou (§ 166b), čo však nie je daný prípad. Na základe vyššie uvedeného sú dané všetky predpoklady na vymáhanie predmetnej pohľadávky oprávneného voči povinnej v exekúcii.

4. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podala povinná v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, pretože vyššia súdna úradníčka nesprávne právne posúdil skutkový stav veci a pohľadávka, ktorú si povinný uplatnil v exekučnom konaní nesprávne posúdil ako nedotknutelnú pohľadávku. Podľa jej názoru nejde v prejednanom prípade o nedotknutú pohľadávku oprávneného podľa § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR z toho dôvodu, že pohľadávka oprávneného bola do konania prihlásená a mohla byť v prípade, že by som mala dostatok finančných prostriedkov aspoň čiastočne uspokojená spolu s ostatnými pohľadávkami. Predmetné ustanovenie zákona sa vzťahuje na pohľadávky fyzických osôb, ktoré neboli do konkurzu prihlásené vôbec. Čo sa ale pohľadávky oprávneného netýka. Podľa uvedeného ustanovenia, aby mohlo ísť o nedotknutú pohľadávku, táto musí spĺňať niekoľko podmienok, medzi ktoré patrí aj to, že pohľadávka nebola prihlásená v konkurze vôbec a to z toho dôvodu, že veriteľ nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz. Nakoľko oprávnený ako veriteľ pohľadávku do konkurzu prihlásil je teda bez významu, že nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz. Podľa povinnej nejde v prejednanom prípade o nedotknutú pohľadávku oprávneného ani podľa § 166c ods. 1. písm. d) ZoKR z toho dôvodu, že nejde o pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním. Pohľadávka oprávneného totiž vznikla ZO záväzkového vzťahu a nie podľa šiestej časti Občianskeho zákonníka prvá a druhá hlava. Predmetná pohľadávka oprávneného vznikla tým, že nebola schopná mu splatiť pôžičku a nie preto, že by povinnému spôsobila škodu porušením právnej povinnosti tak ako ju chápe Občiansky zákonník v šiestej časti Občianskeho zákonníka. Teda pohľadávka oprávneného nevznikla úmyselným poškodením zdravia oprávneného alebo spôsobením škody (ujmy) na veci resp. majetku vo vlastníctve oprávneného.

5. Oprávnený vo vyjadrení k podanej sťažnosti uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za vecne správne a riadne odôvodnené. Pokiaľ by exekučne vymáhaná pohľadávka nemala byť oddĺžením nedotknutou pohľadávkou podľa § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR, celkom nepochybne ide o pohľadávku, ktorú je potrebné považovať za oddĺžením nedotknutú v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR. Povinná sa síce vo svojej sťažnosti snaží argumentovať aj proti tomuto záveru, avšak jej argumentácia neobstojí,

a to z viacerých dôvodov. Povinná svoje tvrdenia o dôvodoch, pre ktoré mi údajne nemohla splácať dlžnú sumu, nijako nepreukázala. Všeobecný odkaz na súdne spisy či lekárske záznamy a podmienená žiadosť, aby ich súd vyžiadal, ak to uzná za vhodné, nie sú postačujúce pre unesenie dôkazného bremena. Vo všetkých prípadoch ide o doklady, ktorými musí povinná disponovať, alebo ktoré povinná môže ako účastníčka dotknutých konaní zabezpečiť. Nie je preto vecou súdu zabezpečovať povinnou označené dôkazy. Uvedené platí o to viac, že povinná ani riadne neoznačila, ktoré konkrétne listiny z jednotlivých spisov či lekárskej dokumentácie má súd zabezpečiť a vykonať ako dôkaz. Nie je prípustné, aby ako dôkaz bol vykonávaný celý súdny (konkurzný, trestný) spis ani lekárska dokumentácia. Z exekučného titulu vyplýva, že povinná mi svojím konaním, ktoré je podrobne v exekučnom titule popísané, spôsobila škodu úmyselne. V danom prípade nedošlo zo strany povinnej ako dlžníčky k nevráteniu poskytnutých finančných prostriedkov neúmyselne, ale naopak, povinná výslovne v súdnom konaní popierala svoju povinnosť vrátiť poskytnuté finančné prostriedky. Záverom poukázal na to, že povinná ho ako svojho veriteľa neoznačila ani v návrhu na vyhlásenie konkurzu a ani neskôr v priebehu konkurzu. Povinná teda v rámci konkurzného konania riadne nespolupracovala so správkyňou, neplnila si svoje zákonné povinnosti a naopak snažila sa, aby jeho pohľadávka nemohla byť uspokojená.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

11. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak: sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

12. Podľa § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky, inak návrh zamietne.

13. Podľa § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR, oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky: pohľadávka veriteľa - fyzickej osoby, ktorú nenadobudol postúpením, prevodom alebo prechodom s výnimkou dedenia, ak takáto pohľadávka nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že veriteľ nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté.

14. Podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR, oddĺžením sú nedotknuté pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky.

15. Podľa § 166e ods. 1 ZoKR, o oddĺžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovým kalendárom. V uznesení súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú, o ktoré dlhy ide.

16. Podľa § 166e ods. 2 ZoKR, oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

17. Podľa § 166e ods. 4 ZoKR, na nevymáhateľnosť pohľadávky voči dlžníkovi súd prihliadne aj bez námietky dlžníka. Orgán verejnej moci je povinný hľadiť na dlžníka vo vzťahu k pohľadávke, ktorá sa

stala nevymáhateľná (§ 166b), ako by na neho hľadel, keby rozhodol o trvalom upustení od vymáhania pohľadávky.

18. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie zmeniť tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia a exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastaviť.

19. V prvom rade je potrebné uviesť, že vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nezakladá prekážku „res iudicata“ pre rozhodnutie exekučného súdu o zastavení exekúcie v neskoršom štádiu exekučného konania. Aj z ustálenej rozhodovacej praxe vyplýva, že udelením poverenia na vykonanie exekúcie sa síce potvrdzuje zákonnosť vedenia exekúcie, to ale neznamená, že by v niektorej z ďalších fáz exekúcie nemohol dôjsť exekučný súd k opačnému záveru (k uvedenému napr. porovnaj Uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo 34/2013). Inak povedané, exekučnému súdu napriek vydanému povereniu na vykonanie exekúcie nič nebránilo v tom opätovne, na návrh povinnej na zastavenie exekúcie, preskúmať podmienky, za ktorých predmetná exekúcia prebieha.

20. V prejednávanej veci nepovažoval súd za sporné, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným exekučnému súdu dňa 07. 03. 2023 domáhal od povinnej vymoženiu peňažnej povinnosti na základe exekučného titulu – rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 12C/216/2014 zo dňa 27. 02. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. 02. 2018 a vykonateľnosť dňa 24. 02. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/251/2017 zo dňa 07. 02. 2018 (ďalej len ako „exekučný titul“). Povinná sa návrhom na zastavenie bránila voči exekúcii predovšetkým z dôvodu jej oddĺženia uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 28OdK/146/2021 zo dňa 27. 07. 2021, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 27. 07. 2021. Vyššia súdna úradníčka napadnutým uznesením návrhu povinnej nevyhovela, keď konštatovala, že v prípade pohľadávky oprávneného sa jedná o nedotknutú pohľadávku podľa § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR, keď oprávnený o vyhlásenom konkurze nebol písomne upovedomený. V rámci podanej sťažnosti povinná opätovne poukázala na svoje oddĺženie a na to, že oprávnený ako veriteľ svoju pohľadávku do konkurzu prihlásil, je teda bez právneho významu, že nebol písomne upovedomený. Nejedná sa tak podľa nej o nedotknutú pohľadávku podľa § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR.

21. Nesporným tak bolo, že vymáhaná pohľadávka vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz (§ 166a ods. 1 písm. a) ZoKR), pričom spornou skutočnosťou sa stala otázka či sa v jej prípade jedná o nedotknutú pohľadávku podľa § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR.

22. Po oboznámení sa s napadnutým uznesením, podanou sťažnosťou, ako aj obsahom súdneho spisu, musí sťažnostný súd konštatovať, že napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky nemožno považovať za vecne správne, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia charakteru vymáhanej pohľadávky. V tomto smere sťažnostný súd musí dať jednoznačne za pravdu povinnej, že § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR sa vzťahuje na pohľadávky, ktoré do konkurzu neboli prihlásené vôbec, a to práve v dôsledku toho, že veriteľ nebol informovaný o vyhlásení konkurzu. Ako totiž sťažnostný súd na základe vykonaného dokazovania zistil, a povinná uvedené namietala aj v rámci návrhu na zastavenie exekúcie, pohľadávka oprávneného bola prihlásená do konkurzu povinnej, pričom oprávnený uvedené tvrdenie ani nepoprel. Súčasne, tvrdenie povinnej jednoznačne preukazuje prihláška pohľadávky zo dňa 09. 09. 2021, ktorú oprávnený doručil správkyni konkurznej podstaty dňa 10. 09. 2021 a ktorú si sťažnostný súd vyžiadal od správkyni konkurznej podstaty v rámci sťažnostného konania. V dôsledku uvedeného tak nie je naplnená jedna z podmienok upravená v § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR, a to že „pohľadávka nebola prihlásená v konkurze.“

23. Vyhlásenie konkurzu, ktoré je jednou z foriem oddĺženia dlžníka podľa ZoK a predstavuje zákonnú prekážku vymáhania niektorých typov pohľadávok oprávneného v exekučnom konaní. Na nevymáhateľnosť sa v zmysle § 166e ods. 4 ZoKR prihliada aj bez námietky v každom type súdneho konania, vrátane exekučného, pretože nevymáhateľnosť nastáva ex lege. Ak si veriteľ v

konkurze neprihlási niektorú z pohľadávok uvedenú v § 166a ZoKR, táto sa stáva v celom rozsahu nevymáhateľná. Nevymáhateľné pohľadávky môže dlžník splniť, ale veriteľ ich nemôže voči dlžníkovi vymáhať. Ustanovenie § 166c ods. 1 ZoKR upravuje osem skupín pohľadávok, ktoré ostávajú aj napriek oddĺženiu dlžníka vymáhateľnými. Predstavujú tak výnimku zo všeobecného pravidla, podľa ktorého je úpadca (dlžník) zbavený oddĺžením a následným konkurzom na jeho majetok, všetkých svojich dlhov. Ako vyplýva z dôvodovej správy, podľa úmyslu zákonodarcu, cit.: „existuje však kategória nárokov, ktoré by napriek oddĺženiu mali byť ich veriteľovi zachované.“ Z jednotlivých skupín pohľadávok vyplýva, že ide o osobitné skupiny pohľadávok, v ktorých sa chránia práva veriteľa na uspokojenie vybraných pohľadávok, pred záujmami dlžníka, ktorý má záujem zbaviť sa všetkých dlhov. Ich úprava reaguje na všeobecné ponímanie spravodlivosti v spoločnosti a vyjadruje tak úmysel zákonodarcu vyňať špecifikované skupiny pohľadávok z oddĺženia, teda z ich hmotnoprávneho zániku oddĺžením úpadcu. Spoločným menovateľom uvedených skupín (snáď s výnimkou pohľadávky uvedenej pod písmenom b) a pohľadávky krytej záložným právom pod písmenom c)) je ochrana veriteľa, ktorý má postavenie „slabšej zmluvnej strany.“

24. Nedotknutá pohľadávka podľa § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR je v zákone zadaná jasne, pričom táto jej definícia nepripúšťa rôzne výklady. Jedná sa o pohľadávku veriteľa - fyzickej osoby, ktorú nenadobudol postúpením, prevodom alebo prechodom s výnimkou dedenia, ak takáto pohľadávka nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že veriteľ nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz. Zákon tu neupravuje žiadne výnimky ani okolnosti, za ktorých by aj táto pohľadávka mohla byť predsa len oddĺžením dotknutá, pričom ZoKR daným ustanovením chráni len tie pohľadávky, ktoré do konkurzu prihlásené neboli vôbec. V prípade nedotknutej pohľadávky podľa § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR sa totiž chráni fyzická osoba, od ktorej nemožno spravodlivo požadovať kontrolovať obchodný vestník tak, aby si mohla včas prihlásiť svoju pohľadávku do konkurzu. Z dikcie predmetného ustanovenia tak vyplýva, že musí ísť nevyhnutne o pohľadávku, ktorá nebola prihlásená v konkurze a až následne súd zisťuje dôvod tohto neprihlásenia, ktorým musí byť neinformovanie veriteľa o vyhlásení konkurzu správcom.

25. Vychádzajúc z vyššie uvedeného tak sťažnostný súd konštatuje, že hoci oprávnený nebol uvedený v zozname veriteľov, v dôsledku čoho nebol písomne upovedomený o vyhlásení konkurzu, na základe vykonaného dokazovania sťažnostný súd zistil, že oprávnený svoju pohľadávku vymáhanú v predmetnej exekúcii do konkurzu prihlásil, a preto pohľadávka oprávneného nenadobudla status nedotknutej pohľadávky v zmysle § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR, ktorej by sa teda oddĺženie netýkalo. Práve, prihlásením pohľadávky do konkurzu stratila táto pohľadávku status nedotknutej pohľadávky. V dôsledku uvedeného tak vyhlásením konkurzu bola povinná oddĺžená aj od pohľadávky oprávneného tak, ako to predpokladá § 166e ods. 2 ZoKR a na jej vymáhanie preto nemožno viesť exekúciu.

26. Pokiaľ oprávnený v rámci vyjadrenia k podanej sťažnosti argumentoval tým, že povinná mu svojim konaním popísaným v exekučnom titule spôsobila škodu úmyselne, čím zrejme naznačuje, že v prípade vymáhanej pohľadávky by sa mohlo jednať o nedotknutú pohľadávku podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR (t.j. pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky), jeho argumentácia nie je správna. V tomto smere je totiž exekučný súd viazaný tým, akým právnym titulom bola pohľadávka priznaná v základnom konaní. Inak povedané, ak z exekučného titulu vyplýva, že pohľadávka bola oprávnenému priznaná titulom zmluvy o pôžičke, exekučný súd je týmto právnym posúdením viazaný a nemôže toto právne posúdenie pohľadávky zmeniť. Exekučný súd je totiž viazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, nemá právomoc ho nijak meniť ani rušiť a musí z neho bez ďalšieho vychádzať. Oprávnený si musí uvedomiť, že zodpovednosť za škodu spôsobenú úmyselným konaním predstavuje diametrálne odlišný právny inštitút než je zmluva o pôžičke. Hoci teda oprávnený tvrdí, že povinná mu nevrátením pôžičky spôsobila úmyselne škodu, sťažnostný súd na uvedené nemohol prihliadnúť, pretože vymáhaná pohľadávka mu bola priznaná titulom zmluvy o pôžičke, čo jednoznačne vyplýva z predloženého právoplatného exekučného titulu. V prípade vymáhanej pohľadávky sa tak nejedná ani o nedotknutú pohľadávku podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR a vymáhaná pohľadávka svojím charakterom nezodpovedá ani inej pohľadávke uvedenej v § 166c ods. 1 ZoKR.

27. Vychádzajúc z vyššie uvedeného tak sťažnostný súd dospel k záveru, že povinná návrh na zastavenie exekúcie podala dôvodne, pretože vymáhaná pohľadávka nie je nedotknutou pohľadávkou podľa § 166c ods. 1 ZoKR, a rozhodnutím o oddĺžení povinnej sa tak v zmysle § 166e ods. 2 ZoKR stala

nevymáhateľnou, v dôsledku čoho na ňu nemožno viesť exekúciu. Súd prvej inštancie preto nemohol inak než podanej sťažnosti vyhovieť, napadnuté uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/659/2023 zo dňa 22. 01. 2024 zmeniť a rozhodnúť o zastavení exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

28. Vzhľadom na zastavenie exekúcie, sťažnostný súd ďalej rozhodol o trovách exekúcie účastníkov konania a súdneho exekútora.

29. Podľa § 197 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

30. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

31. Podľa § 199 Exekučného poriadku, výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

32. Podľa § 199c ods. 1, prvá veta, Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

33. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

34. Pokiaľ ide o trovy účastníkov konania (oprávneného a povinnej), s poukazom na § 199d v spojení s § 255 ods. 2 CSP by nárok na náhradu trov v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie patril povinnej ako úspešnej strane, keďže súd jej návrhu na zastavenie exekúcie vyhovel. Nakoľko však z exekučného spisu vyplýva, že povinnej žiadne trovy v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie nevznikli (v rámci návrhu na zastavenie exekúcie a ani v rámci podanej sťažnosti si náhradu neuplatnila), súd v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodol tak, že povinnej náhradu trov konania o návrhu na zastavenie exekúcie nepriznal.

35. Pokiaľ ide o trovy súdnej exekútorke, súd na ich náhradu zaviazal oprávneného podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku vzhľadom na to, že dôvod zastavenia exekúcie možno pričítať práve oprávnenému tým, že inicioval exekúciu na nevymáhateľnú pohľadávku, a teda návrh na vykonanie exekúcie voči povinnej podal nedôvodne. Ohľadom výšky náhrady, súd vychádzal z § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého pri zastavení exekúcie patrí súdnemu exekútorovi len náhrada výdavkov, a ďalej na to, že exekúcia proti povinnej bola zastavená z dôvodu, ktorý vznikol do uplynutia 15-dňovej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie. Z uvedených dôvodov súd priznal súdnej exekútorke nárok na náhradu paušálnych výdavkov vo výške 30,-Eur (t.j. 50 % zo sumy 60,-Eur) s poukazom na § 22 ods. 1 a 2 v spojení s § 30b Vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z.z., ktorú navýšil o DPH vo výške 6,-Eur (t.j. 20 % zo sumy 30,-Eur), keďže súdna exekútorke je evidovaná v zozname daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty zverejnenom Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky. Spolu tak náhrada trov exekúcie súdnej exekútorke predstavuje sumu vo výške 36,-Eur, ktoré je oprávnený povinný nahradit' súdnej exekútorke v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§